

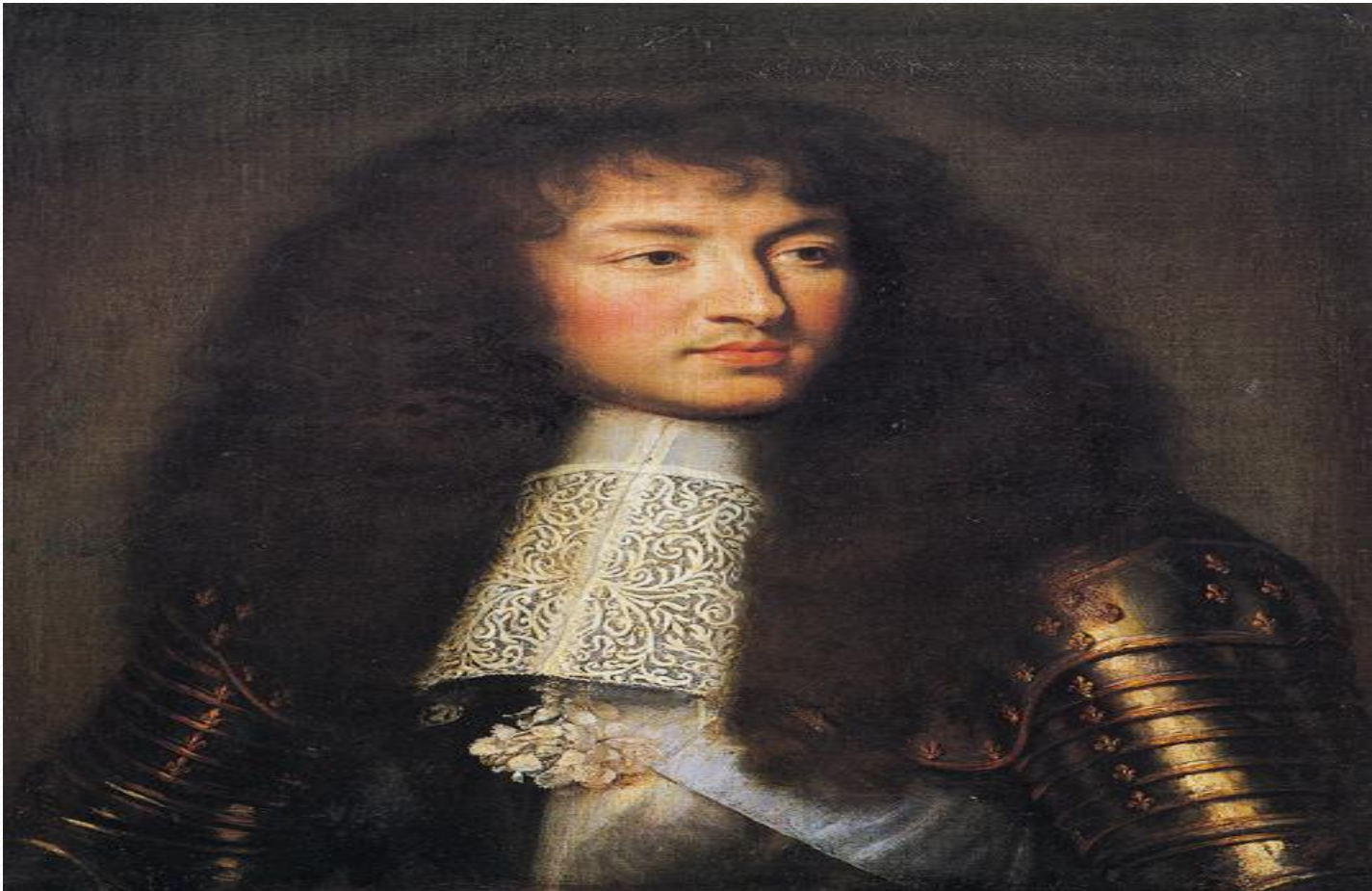
ΒΕΡΣΑΛΛΙΕΣ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΑ-ΗΛΙΟ ΕΩΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

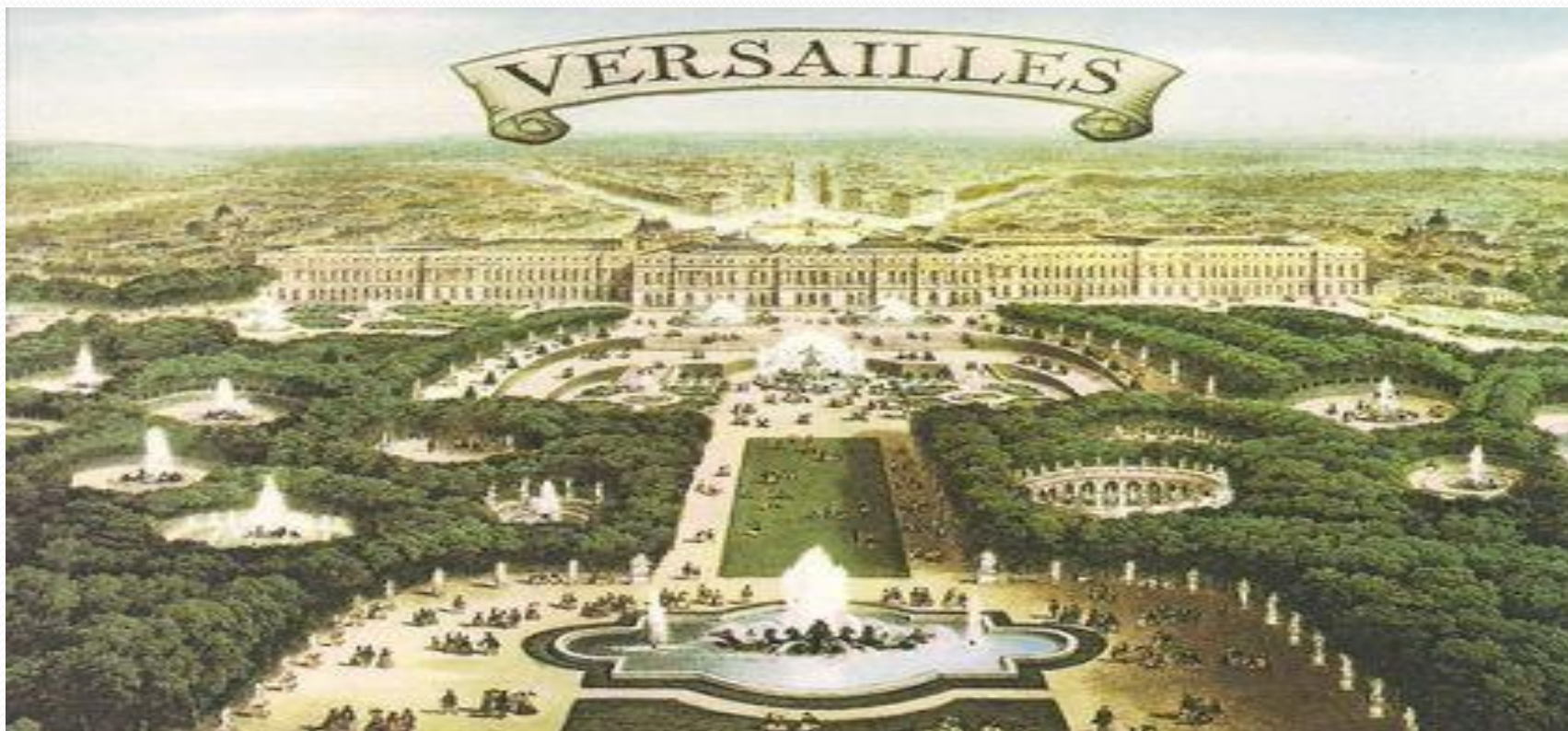
Λουδοβίκος ΙΔ΄

- Το 1661 πεθαίνει ο Μαζαρίνος. Την εξουσία αναλαμβάνει ο 22χρονος Λουδοβίκος ΙΔ΄ και την ίδια μέρα του θανάτου του Μαζαρίνου δηλώνει στην κυβέρνηση πως θα κυβερνήσει μόνος του, χωρίς πρωθυπουργό και υπουργούς, εντελώς απολυταρχικά. Θεωρούσε τον εαυτό του εκπρόσωπο του Θεού πάνω στη γη. Πίστευε ότι η βασιλική εξουσία δεν έχει περιορισμούς. Ο βασιλιάς είναι η ενσάρκωση του κράτους.
- Κατά τη βασιλεία του Λουδοβίκου ΙΔ΄ η Γαλλία έγινε η πιο ισχυρή χώρα στην Ευρώπη και σε όλο τον κόσμο. Αναπτύχθηκε η λογοτεχνία και η αρχιτεκτονική, τα γαλλικά μιλιούνταν στην Ευρώπη και όλοι θαύμαζαν τον γαλλικό πολιτισμό. Ο Λουδοβίκος ΙΔ΄ ονομάστηκε «Βασιλιάς Ήλιος». Η Γαλλία έγινε μεγάλη ναυτική και στρατιωτική δύναμη, καθώς πάνω από 400.000 στρατιώτες ήταν υπό τις διαταγές του βασιλιά. Ιδρύθηκαν αποικίες στην Βόρεια Αμερική και στην Αφρική.

Λουδοβίκος ΙΔ΄

Οι Βερσαλλίες μέχρι το 1660 ήταν ένα μικρό παλάτι που χρησίμευε κυρίως ως καταφύγιο κυνηγιού. Λέγεται πως η δημιουργία ενός πολυτελούς παλατιού ξεκίνησε ως ζηλότυπη αντίδραση του Λουδοβίκου ΙΔ' ο οποίος επισκέφθηκε κάποτε τον υπέροχο πύργο ενός υπουργού του. Ο βασιλιάς εξοργίστηκε τόσο με τον υπερβολικό πλούτο του κατωτέρου του ,που τον φυλάκισε και λεηλάτησε τον πύργο.

Η πιο πιθανή εκδοχή ωστόσο έχει να κάνει με πολιτικά αίτια. Ο βασιλιάς ήθελε να έχει κοντά του τους ευγενείς και τον υψηλό κλήρο ώστε να τους ελέγχει καλύτερα.

Η ημέρα του βασιλιά ήταν απόλυτα προγραμματισμένη ώστε όλα να διοργανώνονται με απόλυτη ακρίβεια.

7:30-8 :00 : «κύριε ήρθε η ώρα». Με αυτή τη φράση ένας υπηρέτης ξυπνά τον βασιλιά. Έπειτα, ο γιατρός, η τροφός και ο χειρουργός του, του φέρνουν μια λεκάνη με νερό ώστε να πλυθεί. Οι πόρτες ανοίγουν και οι επίλεκτοι αυλικοί θα παρασταθούν στο «μεγάλο ξύπνημα» (Le Grand Lever) του βασιλιά.

10:00 : Ο βασιλιάς βγαίνει από τα δωμάτιά του και συνοδευόμενος από τους αυλικούς, κατευθύνεται προς την αίθουσα των καθρεπτών. Το πλήθος συγκεντρώνεται για να δει από κοντά τον μονάρχη, κάποιιοι καταφέρνουν μάλιστα να του μιλήσουν πριν πάει στην βασιλική εκκλησία όπου θα παρακολουθήσει για τριάντα λεπτά την πρωινή λειτουργία.

11:00: Ο Λουδοβίκος εργάζεται στην αίθουσα του συμβουλίου με τους υπουργούς του. Μόνος του προετοιμάζει τον προϋπολογισμό, ελέγχει τον στρατό, την εκκλησία. «L'État, c'est moi», δηλώνει. (Το κράτος είμαι εγώ)

- **13:00:** Γευματίζει στο υπνοδωμάτιό του, συνήθως μαζί με τους αυλικούς που παρίστανται στο πρωινό ξύπνημα.
- **14:00:** Περίπατος με τα πόδια στους κήπους ή κυνήγι στο δάσος του παλατιού.
- **18:00:** Υπογράφει τα πολλά γράμματα που έχει ετοιμάσει ο γραμματέας του ή μελετά κάποια σημαντική υπόθεση με τη βοήθεια των υπουργών.
- **22:00:** Ο Λουδοβίκος κάθεται στο τραπέζι, περιτριγυρισμένος από τα μέλη της βασιλικής οικογένειας. Μόλις τελειώσει το δείπνο, διασχίζει το δωμάτιό του και πηγαίνει στο σαλόνι, να χαιρετήσει τις κυρίες της αυλής. Έπειτα, αποσύρεται στο γραφείο του με την οικογένειά του και κάποιους έμπιστους αυλικούς.
- **23:30:** Ο βασιλιάς αποσύρεται στο δωμάτιό του.

Το εθιμοτυπικό μετά τον Λουδοβίκο ΙΔ΄

- Οι απόγονοι του Βασιλιά – Ήλιου δεν έδειξαν την ίδια σχολαστικότητα με το εθιμοτυπικό. Αν και τυπικά συνέχισε να υπάρχει, στην ουσία καταργήθηκε μια και οι επόμενοι βασιλείς δεν άντεχαν αυτόν τον απόλυτο προγραμματισμό. Προτιμούσαν να καταφεύγουν στα ιδιωτικά τους διαμερίσματα .
- Όλο και πιο σπάνια οι αυλικοί παρίσταντο στο ξύπνημα του βασιλιά με αποτέλεσμα να παραπονιούνται πως δεν έβλεπαν πια τον μονάρχη όπως συνέβαινε επί βασιλείας του Λουδοβίκου ΙΔ΄ .

Λουδοβίκος ΙΕ΄

- Ο Λουδοβίκος ΙΕ΄ γεννήθηκε 15 Φεβρουαρίου 1710 στις Βερσαλλίες. Ήταν γιος του Λουδοβίκου δούκα της Βουργουνδίας και της Μαρίας-Αδελαΐδας της Σαβοΐας. Ο μεγάλος βασιλιάς-Ήλιος Λουδοβίκος ΙΔ΄ της Γαλλίας ήταν προπάππος του.

Η διακυβέρνηση του Λουδοβίκου ΙΕ΄

- Το 1722, όταν ο βασιλιάς έγινε δεκατριών ετών, έγινε η στέψη στον καθεδρικό ναό της Ρενς.
- Στο «υψηλό συμβούλιο», που πρωτοδημιουργήθηκε από τον Λουδοβίκο ΙΔ΄, και το οποίο ήταν υπεύθυνο για κρατικά μυστικά πάνω σε θέματα όπως η θρησκεία, ο πόλεμος και η διπλωματία, κυριαρχούσαν δύο κόμματα, κατά κάποιον τρόπο. Το ένα ήταν το «κόμμα των αφοσιωμένων», το οποίο ονομάστηκε έτσι επειδή αποτελούνταν από αυλοκόλακες κυρίως. Το δεύτερο κόμμα ήταν το «φιλοσοφικό», που υποστήριζε τον Διαφωτισμό.

Μαρκησία ντε Πομπαντούρ

- Αρχικά ερωμένη και έπειτα στενή φίλη του βασιλιά. η μαρκησία άσκησε πολύ σημαντική επιρροή στην καλλιτεχνική ζωή της Γαλλίας κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Λουδοβίκου ΙΕ'. Έκανε συλλογή από πολύτιμα και σπάνιας αξίας έπιπλα και από διάφορα είδη τέχνης. Χάρη σε αυτήν ιδρύθηκε το εργοστάσιο πορσελάνης στις Σέβρες έξω από το Παρίσι. Επίσης έπαιξε σημαντικό ρόλο στην αρχιτεκτονική. Σίγουρα όμως το πιο σπουδαίο έργο της ήταν η προστασία που παρείχε στους συγγραφείς της περίφημης *Εγκυκλοπαίδειας* από τις επιθέσεις της εκκλησίας.

- Μεγάλα ποσά από τις δαπάνες της αυλής βοήθησαν να φτάσει η καλλιτεχνική ζωή της Γαλλίας στο ζενίθ της, προωθώντας χιλιάδες οικογένειες καλλιτεχνών και τεχνιτών. Η γαλλική τέχνη θαυμαζόταν από ολόκληρη την Ευρώπη. Ακόμη και σήμερα, 250 χρόνια μετά, το στυλ Λουδοβίκος ΙΕ (*Louis XV style*), ιδιαίτερα στα έπιπλα, είναι πολύ αγαπητό σε πλούσιους και διάσημους σε όλο τον κόσμο.
- Παρά ταύτα όμως, ο γαλλικός λαός, επηρεασμένος από τις δυσφημίες κατά του βασιλιά και της μαρκησίας ντε Πομπαντούρ μετά το 1745 έβλεπε μόνο την υπερβολική σπατάλη και την αδιαφορία του βασιλιά. Αυτά ίσως ήταν τα κίνητρα τα οποία οδήγησαν τον Ρομπέρ Νταμιάν (*Robert Damiens*) να κάνει απόπειρα δολοφονίας κατά του βασιλιά. Στις 5 Ιανουαρίου 1757, ο Νταμιάν εισήλθε στο ανάκτορο των Βερσαλλιών όπως έκαναν κάθε μέρα χιλιάδες άνθρωποι για την ελεημοσύνη του βασιλιά. Στις 6 το απόγευμα ο βασιλιάς είχε πάει να επισκεφτεί την κόρη του, και καθώς επέστρεφε αργά το βράδυ στο Τριανόν, στους κήπους των Βερσαλλιών, ο Νταμιάν του επιτέθηκε πολύ ξαφνικά, εκπλήσσοντας ακόμη και τη βασιλική φρουρά, και μαχαίρωσε τον Λουδοβίκο στα πλευρά. Για καλή του τύχη, μόνο ένα εκατοστό από το μαχαίρι μπήκε στη σάρκα του, και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι εκείνη την ημέρα φορούσε πολύ χοντρά ρούχα, καθώς έκανε τσουχτερό κρύο. Αυτή ήταν η πρώτη απόπειρα δολοφονίας βασιλιά στη Γαλλία μετά το 1610.

- Η τιμωρία για τον Νταμιάν ήταν απάνθρωπη. Στις 28 Μαρτίου 1757, στην πλατεία Γκρεβ (*Place de Greves*) του Παρισιού συνέβη η ακόλουθη διαδικασία: μετά από πολλαπλά βασανιστήρια, το χέρι του με το οποίο διέπραξε το έγκλημα κατά του βασιλιά, κάηκε με θείο. Στις πληγές του από τα βασανιστήρια ρίχτηκε καυτό λάδι, μόλυβδος και καυτό λιωμένο κερί. Στη συνέχεια τέσσερα άλογα δέθηκαν στα πόδια και στα χέρια του και το σώμα του κομματιάστηκε. Ο κορμός του σώματος του, χωρίς τα άνω και κάτω άκρα, στη συνέχεια κάηκε. Η εκτέλεσή του με αυτό τον βίαιο και απάνθρωπο τρόπο προκάλεσε μεγάλη αναταραχή στην Γαλλία. Ιδίως οι Διαφωτιστές άσκησαν μεγάλη κριτική στον βασιλιά. Ο ίδιος ο βασιλιάς τις επόμενες εβδομάδες έπεσε σε κατάθλιψη, βλέποντας πως ο ίδιος του ο λαός δεν τον ήθελε πια, και κατάλαβε πως βάδιζε σε λάθος δρόμο.
- Η αναποφασιστικότητα και η ανικανότητά του να κυβερνήσει έπαιξαν σπουδαίο ρόλο στη Γαλλική Επανάσταση.

Λουδοβίκος ΙΣΤ΄

- Ήταν ο μεγαλύτερος από 8 παιδιά, εκ των οποίων τα τρία πέθαναν σε βρεφική ηλικία. Οι γονείς του τον απαρνήθηκαν αφού λάτρευαν τον άλλον τους γιο, Λουδοβίκο της Βουργουνδίας που πέθανε το 1761 σε ηλικία 10 ετών. Δυνατό και υγιές παιδί, είχε μεγάλο ενδιαφέρον για την Αγγλική ιστορία και αστρονομία. Ο πρόωρος θάνατος του πατέρα του έφερε τεράστια κατάθλιψη στην μητέρα του, που πέθανε και αυτή λίγο αργότερα από την λύπη της. Τότε σε ηλικία 11 ετών ορίστηκε δελφίνος και διάδοχος του Γαλλικού θρόνου.

Λουδοβίκος ΙΣΤ΄

- Ο νέος βασιλιάς χαρακτηριζόταν από αφηρημάδα που πολλοί την απέδιδαν στην ισχυρή μυωπία του: μετά βίας μπορούσε να ξεχωρίσει ακόμα και το συνομιλητή του. Ήταν εξαιρετικά μελετηρός και τα ενδιαφέροντα του ήταν η ιστορία, η γεωγραφία και οι τέχνες. Το ναυτικό το έκανε προτεραιότητα της πολιτικής του, κάτι στο οποίο η χώρα του μειονεκτούσε σε σχέση με την μεγάλη της αντίπαλο, την γειτονική Αγγλία. Το ενδιαφέρον του για το ναυτικό οφειλόταν και στον ενθουσιασμό του όταν είδε για πρώτη φορά τη θάλασσα.
- Ο Λουδοβίκος ΙΔ΄ στόχευε απειλώντας τους ευγενείς της αυλής να μειώσει το κύρος τους μπροστά στην απέραντη βασιλική ισχύ. Υπήρχε αυστηρό ιεραρχικό σύστημα με επικεφαλής τον ίδιο τον βασιλιά, και οποιαδήποτε προσπάθεια ανεξαρτητοποίησης από την βασιλική ισχύ κατέληγε σε αποτυχία. Ο Λουδοβίκος ο 16ος στόχευε να ανατρέψει το συγκεκριμένο σύστημα, μειώνοντας την βασιλική ισχύ και δίνοντας περισσότερες εξουσίες στον λαό. Ήταν ο πρώτος Γάλλος μονάρχης που γνώριζε άπταιστα την αγγλική γλώσσα, και όλες τις ιδέες του διαφωτισμού. Ο στόχος του ήταν μια διαφωτιστική μοναρχία με Σύνταγμα στα πρότυπα του βασιλιά της Πρωσίας Φρειδερίκου Β΄. Αλλά η επιθυμία της συζύγου του, Μαρίας Αντουανέτας, και των μελών του Κοινοβουλίου να προχωρήσουν σε μεταρρυθμίσεις αμαύρωσαν την εικόνα του. Ο λαός τον παρεξήγησε, μην κατανοώντας τις αρχικές καλές του προθέσεις.

Η Λογοτεχνία κατά τον 17^ο αιώνα

Η πνευματική και καλλιτεχνική δραστηριότητα γνώρισε μεγάλη άνθηση κατά το 17ο αιώνα ή **αιώνα του Λουδοβίκου ΙΔ'** (1638-1715). Η γαλλική λογοτεχνία ακολουθώντας τον **κλασικισμό**, παράγει έργα διαχρονικά με θεματογραφία κλασική ή σύγχρονη.

Ο **Μολιέρος** (1622-1753), ένας από τους σημαντικότερους συγγραφείς της περιόδου αυτής, διακωμωδεί την ανερχόμενη αστική τάξη της εποχής του (Αρχοντοχωριάτης). Η λογοτεχνική παραγωγή συνεχίζεται στη Γαλλία και κατά το 18ο αιώνα με τους εκπροσώπους του Διαφωτισμού, ενώ προς το τέλος του αιώνα αυτού εμφανίζεται ο **ρομαντισμός**.

Μολιέρος (1622-1673)

Θεατρικός συγγραφέας, διευθυντής θεάτρου και ηθοποιός. Οι Γάλλοι τον θεωρούν ως τον καλύτερο κλασικό ποιητή τους, ενώ για πολλούς είναι και ο καλύτερος Γάλλος λογοτέχνης. Μπόρεσε και έφερε την κωμωδία σε ίση θέση με την τραγωδία, και αυτό είναι το μεγαλύτερο κατόρθωμά του. Ανήκε στο καλλιτεχνικό κίνημα του κλασικισμού.

Αν και προστατευόμενος του Λουδοβίκου ΙΔ', τα έργα του αντικατοπτρίζουν την απέχθειά του για την υποκρισία, τις ίντριγκες και την κολακεία που χαρακτηρίζουν τη βασιλική αυλή.

Εικαστικές τέχνες

- Κυρίαρχο στοιχείο των Βερσαλλιών είναι οι τοιχογραφίες και οι πίνακες ζωγραφικής, εμπνευσμένοι από την ελληνική μυθολογία. Έτσι, τα δωμάτια αυτά φέρουν τα ονόματα όπως πχ Δωμάτιο του Ηρακλή, Σαλόνι της Αφροδίτης κτλ. Στο κέντρο της Αίθουσας των Καθρεφτών βρίσκεται η είσοδος για το πολυτελέστατο υπνοδωμάτιο του βασιλιά, με απερίγραπτο πλούτο. Συμβολίζει το κέντρο της δύναμης του απόλυτου μονάρχη, το κέντρο της χώρας υπό τον Λουδοβίκο ΙΔ', που είναι ο θεμελιωτής των Βερσαλλιών.
- Η επιμέλεια των τοιχογραφιών και των πινάκων ζωγραφικής έγινε κυρίως από τον Τσαρλς Λε Μπούν. Ο Γάλλος βασιλιάς Λουδοβίκος ΙΔ' απεικονίστηκε σε μια αλληγορική μορφή με ιστορικές προσωπικότητες, όπως τον Μ. Αλέξανδρο. Ο Γάλλος βασιλιάς υπήρξε φανατικός θαυμαστής του Έλληνα βασιλέα, τον οποίο θεωρούσε ως πρότυπο.

Αρκετοί από τους πίνακες αποτυπώνουν στιγμές από την ζωή του Μεγάλου Αλεξάνδρου.

Έντονες είναι οι επιρροές από την ελληνική μυθολογία...

... τόσο στο εσωτερικό του παλατιού...

... όσο και στους κήπους.

Διαφωτισμός και Γαλλική Επανάσταση

- Ο πυρήνας των ιδεών που ανεδείκνυε το πνευματικό κίνημα του Διαφωτισμού επηρέασαν σημαντικά την αστική τάξη που αναδεικνυόταν εντός της γαλλικής κοινωνίας και η οποία οργάνωσε την Γαλλική Επανάσταση. Η μεταβολή των κοινωνικών δομών καθιστούσε αναγκαία την αλλαγή και αντικατάσταση του παλαιού απολυταρχικού τρόπου διακυβέρνησης που στηριζόταν κυρίως στο φεουδαρχικό τρόπο διακυβέρνησης.
- Ανεξιθρησκία, ελευθερία, ισότητα, ισονομία, ατομική ιδιοκτησία, ελευθεροτυπία, ελευθερία από τη δουλεία, κριτική αμφισβήτηση, ανάπτυξη και καλλιέργεια της παιδείας είναι μερικά μονάχα από τα ιδεώδη που έφερε στο προσκήνιο ο Διαφωτισμός και έτυχαν ευρείας απήχησης από το λαό.

Ο Διαφωτισμός

- Ο Διαφωτισμός αποτέλεσε ένα ιδεολογικό και πολιτιστικό κίνημα το οποίο κορυφώθηκε κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα, γνωρίζοντας ευρύτατη απήχηση στους κύκλους των πνευματικών ανθρώπων της Δυτικής και Κεντρικής Ευρώπης. Οι σημαντικότεροι εκπρόσωποι του κινήματος συναντώνται αρχικά στην Αγγλία και στη συνέχεια στη Γαλλία.
- Ουσιαστικά, ο Διαφωτισμός χαρακτηρίζεται από το αίτημα της ανεξαρτησίας της ανθρώπινης κρίσης που έρχεται σε πλήρη και ευθεία αντίθεση με την εποχή του Μεσαίωνα όπου η αναγωγή στην αυθεντία ήταν κοινός τόπος.
- Οι οπαδοί του Διαφωτισμού εναντιώνονταν κατά των παραδοσιακών οικονομικών, πολιτικών, πνευματικών και πολιτιστικών δομών:
- Στρέφονταν κατά της θρησκευτικής πρόληψης και της μισαλλοδοξίας.
- Αποκήρυσσαν την απεριόριστη και αυθαίρετη εξουσία των απόλυτων μοναρχιών, δηλαδή των Βασιλιάδων των Μεγάλων Αυτοκρατοριών.
- Αντιμάχονταν το σκοταδισμό και την υποδούλωση στην μεσαιωνική παράδοση, έτσι όπως αυτή είχε διαμορφωθεί με το πέρασμα των αιώνων.

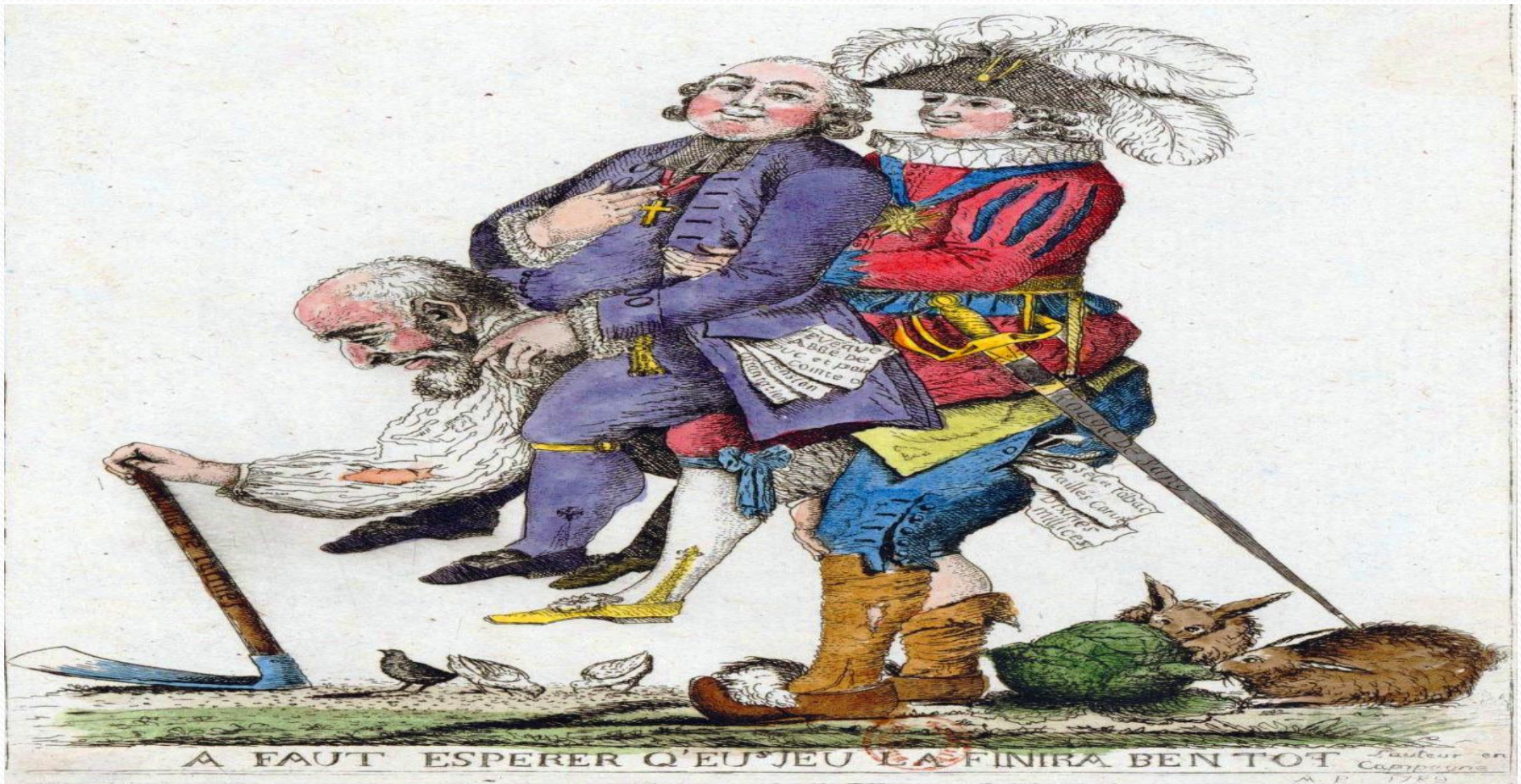
Τα αίτια της Γαλλικής Επανάστασης

- Η Γαλλική Επανάσταση του 1789 αποτέλεσε σταθμό όχι μόνον της ευρωπαϊκής ιστορίας αλλά και της παγκόσμιας. Η σύγκρουση εντός των κόλπων της γαλλικής κοινωνίας αντικατόπτριζε τη διαμάχη μεταξύ του παλαιού και του νέου, δηλαδή της διατήρησης του αναχρονιστικού φεουδαρχικού συστήματος σε σχέση με τις νέες αξίες που πρέσβευαν τα ιδεώδη του Διαφωτισμού.
- Τα αίτια που οδήγησαν στο ξέσπασμα της Γαλλικής Επανάστασης είναι κοινωνικά, οικονομικά και πολιτικά.
- Αρχικά, στον **κοινωνικό τομέα** κατά τη διάρκεια του 18ου αιώνα η αστική τάξη αύξανε ολοένα και περισσότερο τις δραστηριότητές της και ως εκ τούτου αναζητούσε μια ενεργότερη ανάμιξη στην πολιτική, όπως επίσης ζητούσε και ευνοϊκότερη φορολογία έναντι των άλλων τάξεων. Για την ακμάζουσα αστική τάξη, τόσο οι ευγενείς όσο και ο κλήρος αποτελούσαν τις τάξεις που απολάμβαναν τα περισσότερα προνόμια εις βάρος των πολλών και κυρίως των φτωχών αγροτών τα εισοδήματα των οποίων περιορίζονταν σημαντικά.
- Όσον αφορά τον **οικονομικό τομέα**, τα δημόσια οικονομικά της Γαλλίας ως το 1786 είχαν περιέλθει σε δεινή κατάσταση. Το έλλειμμα της χώρας είχε διογκωθεί υπέρμετρα και το γεγονός αυτό οφειλόταν στην κακή διαχείριση, στις σπατάλες της αυτοκρατορικής οικογένειας, στον τρόπο φορολόγησης και στην εισαγωγή των νέων βιομηχανικών προϊόντων από την Αγγλία, το κόστος των οποίων ήταν χαμηλότερο σε σχέση με τα αντίστοιχα παραγόμενα στη Γαλλία.

Τα αίτια της Γαλλικής Επανάστασης

- Για το λόγο αυτό έκτακτες επιβαρύνσεις επρόκειτο να επιβληθούν τόσο στην αστική τάξη όσο και στους γεωργούς, οι οποίοι καλούνταν να καλύψουν το οικονομικό έλλειμμα. Αντιθέτως, οι ευγενείς και ο κλήρος εξαιρούνταν της φορολογίας κάτι που αύξανε τη λαϊκή δυσαρέσκεια. Επιπλέον, αστάθμητοι παράγοντες όπως οι φυσικές καταστροφές που κατέστρεψαν τη σοδειά του 1785 – 1787 καθώς και ο βαρύς χειμώνας τα έτη 1788 – 1789 οδήγησαν σε αύξηση της τιμής του ψωμιού και περιορισμό των εισοδημάτων του λαού.
- Τέλος, στον **πολιτικό τομέα** οι ευγενείς και οι κληρικοί παρότι αποτελούσαν μόλις το 3% του πληθυσμού, απολάμβαναν μία σειρά προνομίων εν αντιθέσει με τους αστούς και τους γεωργούς που δεν είχαν πολιτικά δικαιώματα. Η παρουσία του μετριοπαθούς και άτολμου Λουδοβίκου ΙΣΤ' στο βασιλικό θρόνο έδωσε και στις δύο «παρατάξεις» την ευκαιρία να διεκδικήσουν μία καλύτερα θέση στο τότε ισχύον καθεστώς. Από την πλευρά τους, οι ευγενείς και οι κληρικοί επεδίωκαν την ανάδειξή τους μέσα από την αποδυνάμωση της μοναρχίας, ενώ αστοί και καλλιεργητές εμπνεόμενοι από τις αρχές του Διαφωτισμού, δεν αναγνώριζαν τα δικαιώματα των ολιγάριθμων ευγενών και κληρικών επιδιώκοντας τον περιορισμό τους για την ανάπτυξη των δικών τους οικονομικών συμφερόντων που θα προωθούνταν μέσω της ενίσχυσης της πολιτικής τους θέσης.

Σατυρικό σκίτσο της εποχής. Ο λαός επωμίζεται τα βάρη των ευγενών και του κλήρου.

Η Γαλλική Επανάσταση - 1789

- Η Γαλλική Επανάσταση του 1789 ήταν η κοινωνική επανάσταση που κατήργησε την απόλυτη μοναρχία στην Γαλλία γκρεμίζοντας το φεουδαρχικό σύστημα και αντικαθιστώντας το με το καπιταλιστικό, και ώθησε σε αναδιοργάνωση την Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία. Η Γαλλική Επανάσταση ενέπνευσε τους λαούς όλης της Ευρώπης να παλέψουν ενάντια στην εκμετάλλευση και την απολυταρχική μοναρχία, αποτελώντας το έναυσμα για τον ξεσηκωμό στην Ισπανία, την Ιταλία και την Ελλάδα.
- Κατά την ορθόδοξη άποψη που ήταν η κυρίαρχη μέχρι τα μέσα του 20ου αιώνα, η επανάσταση οργανώθηκε από την ανερχόμενη αστική τάξη (*Bourgeoisie*), η οποία εμπνευσμένη από τα κηρύγματα των Διαφωτιστών και με κεντρικό σύνθημα το τρίπτυχο «*Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφοσύνη*», θέλησε να βελτιώσει την υπάρχουσα μοναρχία μετατρέποντάς την σε συνταγματική και όχι να την καταργήσει.

Ο αποκεφαλισμός του Λουδοβίκου ΙΣΤ΄

- Αφού δικάστηκε με συνοπτικές διαδικασίες με την κατηγορία της εθνικής προδοσίας, ο βασιλιάς καταδικάστηκε σε θάνατο με αποκεφαλισμό, και οδηγήθηκε στην γκιλοτίνα στις 21 Ιανουαρίου του 1793
- Τα τελευταία του λόγια ήταν: *Είμαι αθώος κύριοι και εύχομαι το αίμα μου να σφραγίσει τουλάχιστον την ευτυχία των Γάλλων.*

- Μετά την Γαλλική Επανάσταση
- Στην Γαλλική Επανάσταση το βασιλικό καθεστώς ανετράπη, οπότε οι Βερσαλλίες έπαψαν να είναι βασιλική κατοικία και πρωτεύουσα της Γαλλίας..Κάτω από τον Λουδοβίκο-Φίλιππο ολόκληρο το ανάκτορο ανακαινίσθηκε και δημιουργήθηκε το Μουσείο Γαλλικής Ιστορίας σε μια πτέρυγα των Βερσαλλιών.
- Σήμερα
- Το ανάκτορο των Βερσαλλιών είναι σήμερα Εθνικό Μουσείο της Γαλλίας, και πραγματικός πόλος έλξης εκατομμυρίων τουριστών κάθε χρόνο. Απασχολεί 900 εργαζόμενους. Κάθε χρόνο δέχεται περίπου 3 εκατομμύρια επισκέπτες στο κτίριο, και άλλα 7 εκατομμύρια στους τεράστιους κήπους. Το 70% των τουριστών είναι ξένοι.

Ο Ήλιος στην είσοδο του ανακτόρου,
σύμβολο του Λουδοβίκου ΙΔ΄

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΑΣΤΑΚΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ: ΤΑΞΙΑΡΧΟΥΛΑ ΚΟΚΚΙΝΗ, ΠΕ 05

ΤΜΗΜΑ: Ε1

Αποστόλου Ελένη
Βασιλείου Ιωάννης
Διαμαντής Αντρέι-Κριστιάν
Δρακά Γρηγορία
Ζαραϊδώνη Όλγα
Ζορμπάς Ανδρέας
Καρακώστας Δημήτριος
Κατσάνου Μελπομένη
Κρικρή Μαριάνθη
Λεγάτος Γεώργιος
Λιάσκος Κωνσταντίνος
Λιβάνης Κωνσταντίνος
Μάντζαρης Μάριος